

GÓRNOŚLAZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLAZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie
3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

Redakcja i Administracja: Katowice, św. Stanisława 4
Telefon 1414 i 156 — P. K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA

placi się 20 gr za wiersz millim. Wiersz reklamowy 70 gr.
Na pierwszej stronie 80 groszy

Nr. 85

Katowice, wtorek 12-go kwietnia 1932 r.

Rok 31

Po niemieckich wyborach.

Wybory minionej niedzieli w Niemczech przyniosły zwycięstwo sędziemu marszałkowi Hindenburgowi. Jest to dowód że Niemcy w decydujących i ważnych dla swej ojczyzny przeżyciach umia skupić się i pójść za nakazem rozsądku. Bo jakkolwiek w gruncie rzeczy cele ostateczne do jakich dążył Hindenburg i główoy jego przez ważną i historyczną rolę jaką odegrał, to jednak środki i drogi, jakimi kroczą oni do urzeczywistnienia wytkniętych zamierzeń różnią się od siebie zasadniczo.

Hindenburg, były wódz armji cesarskiej reprezentuje Niemcy trzeźwe, zrównoważone, liczące się z koniecznościami życiowymi. Hitler natomiast nie liczy się z nakazem chwili, apojony pyłką popularnością usiłuje chwycić życie za lab i nagiąć do swych interesów i celów. W tej walce z trudnościami i przeciwnościami życia ostatnie wybory są dotkliwym ciosem, który może wstrząsnąć Hitlera z siedla bóguszcza młodych Niemiec, na jak e posadził go kapryśny los. Ten sam los splatał ślepiemu odwetowcowi niemieckiemu bolesnego figla.

Nie jest wykluczeniem, że fakt kandydowania Hitlera na stanowisko głowy Rzeszy był szczytem jego kariery politycznej, doznawszy zaś niepowodzenia być może jasna jego gwiazda poczęła błędną i chylić się ku zachodowi. Już rozbiecie tak zwanego harcuburskiego frontu wskutek rozłamu Hugenbergów, podważyło mocno stanowisko Hitlera i było pierwszą jaskółką onegdajszego niepowodzenia, wodza niemieckich narodowych socjalistów. Wynik zaś pierwszego głosowania dowodził że Hitler w żadnym razie nie może liczyć na większość swego społeczeństwa; dług e zaś trwające bezwzględnej opozycji musi wkońcu wyczerpać jego siły i podkopać jego popularność. Masy wymagają od swych przywódców bohaterów czynów — oragnych w dziedzinie władzy, zwycięskich, triumfujących rozdających łaski, głośniejszych a przytem tajemniczych. Tymczasem przykra rzeczywistość przekreśliła wszystkie te możliwości i Hitler nie będzie miał sposobności okazać swych władczych talentów.

Jest wprawdzie droga która mogłaby doprowadzić go do szczytu: droga przewrotu, zamachu, wojny domowej. Ale Hitler pragnie pozostać w granicach legalności, przynajmniej takie osładowienie składa przy każdej nadarżającej się sposobności. Bronią, którą usiłuje zdobyć władzę jest kartka wyborcza — a ta go dotychczas zawodzi. Czy zdoła się odegrać przy zbliżających się wyborach od sejmku pruskiego — niewiadomo. Skłonni nawet przypaścić jesteśmy, że spotka go nowe rozczarowanie.

Tak czy owak niepowodzenie Hitlera nie rozwiązuje zagadnienia, nie

Murem hakatystycznego osadnictwa chcą Niemcy odgrodzić się od Polski.

Berlin. Oslawiony ze swej programowej działalności antypolskiej „Ostmarkenverein“ przedstawił Rządowi Rzeszy i Prus oraz partjom politycznym projekt nowej ustawy Rzeszy o obrocie gruntami włościańskimi oraz gruntami w miejscowościach, mających poniżej 50.000 mieszkańców. Projekt ustawy przewiduje obowiązek sądów powiatowych, donoszenia właściwym władzom o wszelkich sprzedażach gruntów przed wciągnięciem aktu kupna-sprzedaży do ksiąg hipotecznych. Właściwa władza (chodzi tu oczywiście o urzędy administracji politycznej) może bez podania powodu wnieść sprzeciw i tem samem

kontrakt kupna unieważnić. Na żądanie właściciela Skarb obowiązuje wówczas kupić grunt po zapłaceniu „umiarkowanej ceny“ (?). Sprzedawca może jednak uchronić się od tych następstw, jeżeli przed zawarciem kontraktu uzyska zgodę władz na dokonanie transakcji. Na podkreślenie zasługuje przepis projektu, który żąda zgody władz nie tylko na przeniesienie własności gruntów, ale i na zawarcie umów o dzierżawę względnie użytkowanie. W uzasadnieniu projektu podają wnioskodawcy, że jakkolwiek stanowi on ingerencję w prawa prywatne właścicieli gruntów, jest jednak nieodzowny ze

względów narodowych, przedewszystkiem zaś dla ochrony terenów wschodnich przed „zakusami polonizacyjnymi“.

Wspomniany projekt w razie wejścia w życie będzie stanowił wraz z dawnymi jeszcze obowiązującymi w tej mierze ustawami podstawę dla intensywniejszej akcji wynaradawiającej w stosunku do Polaków. Nie ulega też wątpliwości, iż chodzi tu o umożliwienie i ułatwienie nacjonalistyczno-niemieckiego osadnictwa na terenach przez większość polską zamieszkałych.

Weysenhoff laureatem Warszawy.

Warszawa. Jury nagrody literackiej m. Warszawy na posiedzeniu w dniu 11 kwietnia br. pod przewodnictwem wiceprezesa Rady Miejskiej Wilczyńskiego przyznało nagrodę literacką w wysokości 10 tys. zł. na rok 1932 Józefowi Weysenhoffowi. Urzędowe ogłoszenie nazwiska laureata oraz notyów orzeczenia jury nastąpi w dniu 3 maja, wręczenie zaś nagrody i dyplomu nastąpi na jednym z posiedzeń Rady Miejskiej w maju br.

Wylew Wisły.

Włocławek. Wobec ustawicznego przyboru wody Wisła wystąpiła z brzożów w niżej położonych okolicach Włocławka. Pola nadbrzeżne stoją pod wodą. Najbardziej ucierpiał wsie Dobiegniewo i Korabniki. Władze prowadzą akcję ratunkową.

Na Śląsku Opol. 11 list wyborczych do sejmku pruskiego.

Opole. Na terenie Śląska Opolskiego do chwili upływu terminu zgłoszenia list wyborczych zgłoszonych zostało u komisarza wyborczego w Opolu 11 list wyborczych. Listy zostały przez komisarza przyjęte w następującej kolejności według daty wpływu: 1. Polnisch - Katholische Volkspartei — **Polsko - Katolicka Partja Ludowa**, 2. Nationalsozialistische Deutsche Arbeiter Partei (Hitler) 3. Deutsche Zentrumsparthei, 4. Sozialistische Arbeiterparthei Deutschlands itd. Ostateczne zbadanie ważności list wyborczych nastąpi w dniach najbliższych.

Młodzież katolicka 20 narodów radzi nad sprawą pokoju.

Bruksela. W sobotę rozpoczął się w Brukseli kongres studentów katolickich, na który przybyli przedstawiciele dwudziestu narodów. Przewodniczącym kongresu jest książę Fryderyk Merode. **Kongres ten ma rozpatrywać sprawy pokoju.** Przedstawiciel studentów niemieckich dr. Luebbe oświadczył w mowie powitalnej, że katolicy niemieccy rozważają wzięcie ze stanowiska katolickiego, a nie politycznego (?) Przewodniczący związku katolickiego w Warszawie Steiner oświadczył, że młodzież polska pragnie pokoju, lecz przedewszystkiem ma na oku bezpieczeństwo własnego państwa.

Lindberg dał złodziejom swego syna już 100 tysięcy dolarów.

a dziecka jeszcze nie zwrócono.

Londyn. Bawiący od tygodnia w Londynie sześciu policji stanu New Jersey, Schaeffer wpłacił w ub. piątek 50.000 dolarów do jednego z banków angielskich. Jest to suma, której żądali bandyci za zwrot dziecka Lindbergha.

Z drugiej znów strony nadeszła do Londynu wiadomość z Nowego Jorku o dokonaniu wpłaty w sumie 50.000 dolarów przez Lindbergha. Transakcję tę przeprowadził Lindbergh osobiście na wyspie City Island, dokąd przyleciał na własnym samolocie. Spotkanie nastąpiło w gabinecie restauracyjnym. Bandyci badali każdy banknot oddzielnie, sprawdzając, czy nie ma egzemplarzy fałszywych. Umówiono się, że Lindbergh nazajutrz przeleci samolotem nad wyspą Martha Vineyard opodal od wybrzeża stanu Massachusetts i przez zrzucenie bałaj chorągiewki wskaże

miejsce, w którym dziecko mogłoby być przeniesione na jacht małżonków Lindberghów.

Pierwsza próba tego rodzaju nie powiodła się, wobec złej pogody. Podczas drugiego lotu który odbył się nazajutrz, sprawcy porwania przerzali się obecnością policji i nie zwrócili dziecka, mimo że 50.000 dolarów jest już w ich posiadaniu.

Znęchający Lindbergh zakomunikował wobec tego policji numery banknotów, które uprzednio wręczył bandytem. Numery te przetelegrafowano do wszystkich banków amerykańskich.

Dzisiejsza prasa angielska zastanawia się nad pytaniem, ile w istocie kosztowały dotychczas pertraktacje ze sprawcami porwania. Według posiadanych informacji, **bandyci wyludził co najmniej 100 tysięcy dolarów.**

konczy wewnętrznego kryzysu, którego podlegają Niemcy. Jeżeli nawet zdobywcy pochod nacjonalistów zostanie powstrzymany — ich przeciwnicy będą jeszcze i tak bardzo odlegli od zwycięstwa. Niema teraz w Niemczech w ścisłym tego słowa znaczeniu, zdecydowanej większości i rządzić tam można państwem tylko przy pomocy sztucznych nietrwałych związków grup parlamentarnych. Dlatego wszystko, co się dzieje w Rzeszy niemieckiej należy oceniać pod kątem widzenia tymczasowości i czekać należy cierpliwie na krystalizację stosunków. Społeczeństwo niemieckie przeżywa obecnie okres wielkiego podniecenia i przeważają tam czynniki czysto wybuchowe. Gdy gorączka przemnie i nieublagane prawo życia zmusi niemiecki ogół do trzeźwej oceny swojej sytuacji, zmieni się niezawodnie jego

ogląd na rozmaite zagadnienia wewnętrzne i międzynarodowe. Pewnym objawem otrzeźwienia była do pewnego stopnia niedzielna klęska wyborcza Hitlera i może być przypuszczalne jego niepowodzenie przy wyborach do sejmku pruskiego — ale na zupełny nawrót z błędnego toru, trzeba jeszcze długo czekać...

Oceniając wybory na prezydenta Rzeszy z polskiego punktu widzenia, stwierdzić wypada, że w gruncie rzeczy istota stosunku Niemiec do Polski nie ulegnie zmianie — czy prezydentem będzie Hindenburg czy byłby nim Hitler. Ostrożność polityki polskiej i powściągliwość w stosunku do naszego zachodniego sąsieda musi być nadal ściśle przestrzegana. Ani bowiem Hindenburga, a tem więcej Hitlera nie możemy zaliczyć do naszych przyjaciół. a.

Antena narzędziem śmierci.

Zerwany drut anteny zabił dwie i ciężko poranił także dwie osoby.

Z Oświęcimia donoszą: Stefan Ciszewski, maszynista, zamieszkały w Oświęcimiu przy ul. Chrzanowskiej, został porażony prądem elektrycznym, skutkiem czego poniósł śmierć na miejscu. Przebieg wypadku był następujący:

Dnia 6 bm. około godz. 7 wieczorem poleciał Stefan Ciszewski swą żonę wyjrzeć na podwórze, czy szalejąca wichura nie zerwała anteny. Gdy żona jego wyszła przed dom, stwierdziła, że rzeczywiście burza zerwała drut anteny i usiłowała go podnieść. W tym momencie została porażona prądem i upadła na ziemię. Syn Ciszewskiej, Karol, lat 10, wybiegł również za matką i również został porażony prądem. Na krzyk obojga wybiegł mąż, Stefan, w biegnięciu usiłując ich ratować, dotknął się drutu anteny, skutkiem czego upadł na ziemię i mimo natychmiastowej pomocy lekarskiej, udzielonej przez dr. Feila, życia nie odzyskał.

Na miejsce wypadku przybył kierownik elektrowni z Oświęcimia, Alfred Figiel, który wyłączył prąd i usunął zerwaną antenę. Żona zabitego Ciszewskiego i synek odnieśli tylko poparzenia na

rekrach, życiu ich nie zagraża niebezpieczeństwo. Znajdujący się obok miejsca wypadku pies Ciszewskiego również został przez prąd zabity. Winy wypadku nikt nie ponosi, albowiem wichura zerwała antenę i drut zrzuciła na przewody elektryczne o wysokim napięciu.

Podobny wypadek zaszedł w Stani-

stawowie. W nocy z wtorku na środe silny wiatr zerwał antenę na koszarach w Stanisławowie i rzucił ją na przewody elektryczne. Pragnąc naprawić antenę sierżant 6 pułku ułanów, Wiktor Ansjan, próbował rano usunąć drut i został śmiertelnie porażony prądem elektrycznym.

Walka z bezrobociem przez popieranie konsumpcji wyrobów krajowych.

Akcja poszczególnych komitetów do spraw bezrobocia, kontynuowana dotychczas dookoła roztoczenia opieki nad bezrobotnymi, przechodzi obecnie na inny teren, a mianowicie przez zdobywanie rynku polskiego dla produktów krajowych. Zapoczątkował ją naczelny komitet do spraw bezrobocia w Warszawie, domagając się od wszystkich urzędów i instytucji publicznych zużywających — jak wiadomo — dość znaczne jeszcze ilości towarów importowanych wyprodukowanych rękoma robotnika polskiego, by dawały przykład całemu społeczeństwu.

Na dowód, jak dalece wpłynąć może nie tylko na zahamowanie wzrostu bezrobocia, ale również na zmniejszenie liczby bezrobotnych tego rodzaju opowiadanie rynku wewnętrznego, wystarczy przytoczyć kilka ilustrujących rozmiary szkód wyrządzanych gospodarce narodowej importem, zalewającym Polskę.

A więc w roku 1930 sprowadziliśmy z zagranicy towarów za fantastyczną wprost cenę dwóch i ćwierć miljarda złotych. Przyjmując, że koszty robocizny przy wyprodukowaniu ich wynoszą tylko 20 procent, otrzymany olbrzymią sumę 450 milionów zł. Innymi słowy nasz import zagraniczny, licząc dzienny zarobek robotnika po 10 złotych, przysporzył robotnikom zagranicznym 45 milionów dniówek roboczych, czyli pełne zatrudnienie dla niemal 17 000 osób.

Społeczeństwo polskie, mimo niewątpliwego zubożenia, może i winno zdobyć się na zwiększenie konsumpcji towarów krajowych w okresie najbliższego półrocza o 10 procent. Pamiętamy, że po osiągnięciu tego celu 20 tysięcy dotąd bezrobotnych będzie miało pracę. Urzędy państwowe i samorządowe już zaprzestały nabywać towary pochodzenia zagranicznego. Teraz kolej na przedsiębiorstwa handlowe i konsumentów. Wyłamywanie się i nieprzestrzeganie tego nakazu grozi bojkotem i dotkliwymi restrykcjami. (w)

Brobiązgi.

× **Blisko 40 procent prawników żydów.** W roku 1856 było na Wydziale prawnym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie jeden procent żydów, w 1876 roku 5 procent, w 1906 roku 17 procent, a w roku 1931 aż 38 procent.

× **Weże i elektryczność.** W Indiach elektryczność używana jest teraz jako środek do oddalania węzów od mieszkań ludzkich. Przed wszystkimi wejściami do domu Indjanie kładą blisko siebie dwa druty, połączone z aparatem indukcyjnym. Skoro tylko wąż pęta po drutach, wycenzas za pomocą ciała swego łączy prąd elektryczny obu drutów i otrzymuje w ten sposób silny cios, który albo go zabija na miejscu, albo zniewala do szybkiej ucieczki.

Miljonowi robotników niemieckich wypowiedziano umowy.

Umowy taryfowe w rozmaitych gałęziach przemysłu zostały z dniem 1 kwietnia br. wypowiedziane. Tak samo umowa taryfowa dla robotników miejskich oraz robotników miejskich kolei elektrycznych w szeregu miastach również została wypowiedziana bez poda-

nia powodów. Planowane są dalsze obniżki zarobków, które grożą wszystkim dotkniętym wypowiedzeniem. Wypowiedzenie umów taryfowych obejmuje ogółem około jeden milion robotników całej Rzeszy.

Zabawna przygoda warszawskiego komornika.

Wśród komorników i sfer ziemiańskich z okolic Warszawy opowiadają o niezwykłej przygodzie, jaka w tych dniach spotkała pewnego komornika w czasie jego urzędowej wizyty u ziemianina p. B. pod stolicą.

Komornik przyjechał z Warszawy do owego obszarnika, aby przeprowadzić licytację. Pomysłowy ziemianin nie pozwolił rozpocząć licytacji aż odebędzie ćwiczenia gimnastyczne. Ćwiczył ciężarami, robił przysiady i zdołał przyglądającego się komornika namówić do podobnych ćwiczeń.

Zmęczeni, pokrzepiali się... domową wiśniówką, a ćwiczenia trwały dość długo.

W międzyczasie zebrali się licytanci pod dworem, ale zatrzymała ich służba, radząc, aby poczekali, aż „panowie skończą“.

Skończyli po paru godzinach i komornik „bardzo zmęczony“, odjechał nieprzytomny do miasteczka. Obecnie wstydzi się swej słabości i nagłej ochoty do gimnastyki...

Kina i teatry paryskie strajkują.

Przedsiębiorstwa widowiskowe w Paryżu ogłosiły strajk protestacyjny przeciw wygórowanym podatkom. U wejścia do swych lokali wywiesili przedsiębiorcy ogłoszenie o wybuchu i powodach strajku z zainteresowaniem czytane przez publiczność paryską (obrazek)

500 tysięcy dolarów w zgliszczach i popiołach.

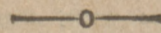
Człowiek, który przypadkiem zniszczy banknot 10-złotowy strasznie tego żałuje. A jakie uczucie wzbudza 500 tysięcy dolarów, zamienionych w popiół i zgliszczą?

500.000 dolarów to majątek, który mógłby tysiące ludzi uszczęśliwić. A jednak wytwórnia United Artists nie zawahała się ani na chwilę, puszczając z dymem taki majątek. Do jednej ze scen filmu pod nazwą „Aniołowie piekła zbudowano kolosalne składy amunicji — wzorując się ściśle na składach amunicji z czasów wielkiej wojny. Ponieważ w filmie zachodzi scena, w których składy te muszą ulegnąć zniszczeniu, całe to miasto wzniesione kosztem 500 tysięcy dolarów, wylatuje w powietrze.

Niby sępy zajadły krążyć nad tem skazanem na zagładę sztucznym miastem angielskie i niemieckie aeroplany. Eksplozje następują jedna po drugiej w miarę, jak spadają bomby, rzucone wprawna ręką Ben Lyona, odtwórcy roli głównej, wytrawnego lotnika z czasów wielkiej wojny. Budynki, auta, wozy, maszyny — wszystko zmieszało się

w jedną niekształtną masę, wyrzucana pod chmury potężną siłą.

Ci, którzy chodzą do kina i oglądają takie sceny, ani pomyślą, że patrzą jak tysiące i miliony złotych ulegają zniszczeniu.

Sensacyjny proces

toczy się w Honolulu (stolica jednej z wysp Hawajskich) przeciwko amerykańskiemu oficerowi marynarki Massiemu oraz jego teściowej, dwóm marynarzom, oskarżonym o zamordowanie tubylcy, który chciał dokonać gwałtu na żonie Massiego. Oskarżonych broni słynny adwokat amerykański Darrow. Proces budzi olbrzymie zainteresowanie. Na obrazku od strony lewej ku prawej widzimy głównego oskarżonego porucznika Massiego, w środku małżonkę jego oraz obrońcę Darrowa.

Polacy w Sowieciech.

800 tys. według statystyki bolszew.

Chociaż państwo bolszewickie w swej polityce wewnętrznej dalekiem jest od nacjonalizmu, należy się z pewnym niedowierzaniem odnosić do statystyki bolszewickiej, gdyż przy spisie ludności niejeden Polak obawia się przyznać do swej narodowości. Mogłoby być posądzony o „kontrewolucję“ lub „szpiegostwo“ na rzecz Polski. Mimo to warto przyjrzeć się wynikom spisu ludności z r. 1926, opracowanemu już wszechstronnie przez statystyków sowieckich. Przedstawił je p. L. Zieleniewski w „sprawach narodowościowych“ z których przytaczamy poniżej trochę cyfr.

W całej Rosji Sowieckiej w r. 1926 było przeszło 782.000 osób narodowości polskiej. Ogromna większość bo 472.000 mieszka na Ukrainie, z tej zaś cyfry 324.000 (62 proc.) przypada na 6 zachodnich okręgów, przeważnie graniczących z Polską. W okręgu płoskirowskim Polacy stanowią 10,2 proc., w okr. wołyńskim 14,3 proc. ludności.

Wśród miast Ukrainy największe skupienia ludności polskiej posiadają: Kijów (12.900), Odessa (8.600), Charków (5.700).

Na terenie Białorusi Sowieckiej mieszka 97.498 Polaków. Z tego na miasto Mińsk przypada 4481, Witebsk 4015, Bobruśk 2313 Polaków.

Reszta Polaków rozprószona jest po całym olbrzymim obszarze Rosji europejskiej i azjatyckiej. W Leningradzie mieszka 34.000, w Moskwie 17.000 Polaków.

W partii komunistycznej rządzącej Rosją było w 1927 r. — 11.158 Polaków, w tem 2.542 kandydatów na członków. Stanowili oni zatem 1 procent ogółu członków partii komunistycznej.

Polacy górują nad innymi narodowościami poziomem oświaty. Gdy wśród Białorusinów odsetek piśmiennych wynosi 37 proc., a wśród Rosjan 45, to wśród Polaków dochodzi do 54 procent. Na Białorusi na 1000 Białorusinów przypada 7,81 przestępstw, na 1000 Rosjan 9,26, a na 1000 Polaków tylko 2,08. Ta różnica w przestępczości również korzystnie świadczy o ludności polskiej.

W r. 1927 ukazało się w Sowieciech 95 książek w języku polskim o nakładzie łącznym 370 tys. egzemplarzy w roku następnym 124 o nakładzie 438 tysięcy.

